

Motion till riksdagen 2011/12:So473

av **Carina Ohlsson m.fl. (S)**

Nationellt centrum för barnfrid

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att skapa ett nationellt centrum för barnfrid.

Motivering

Brott mot barn i alla former (våldtäkter, misshandel, trakasserier, mobbning, stöld) är grovt underrapporterade. Flera svenska studier visar att mindre än 10 % av de sexuella övergrepp som sker anmäls. Trots det inkom 2 700 anmälningar under 2010 om våldtäkt mot barn mellan 0 och 18 år, vilket betyder att det kan röra sig om 30 000 våldtäkter mot barn per år.

För barnen innebär det att majoriteten av de som utsätts för brott lever i ett tyst lidande, utan möjlighet att få hjälp.

Vuxenvärldens oförmåga att förebygga, upptäcka och stoppa sexuella övergrepp och andra brott mot barn är allvarlig med tanke på att varje övergrepp och brott är en medveten handling som riktar sig direkt mot barnet och därför riskerar att skada barnet på en djup existentiell nivå. Dessutom innebär det faktum att ett barn har varit utsatt för ett brott att risken för att utsättas för nya brott av nya förövare ökar markant. En pågående studie visar till exempel att över 30 % av de vuxna kvinnor som pga. våldtäkt kommer till akutmottagningen för våldtagna kvinnor på Södersjukhuset har blivit utsatta för sexuella övergrepp i barndomen. Internationella studier visar att det finns klara samband och en två till fyra gånger högre psykisk sjuklighet i förhållande till övrig population finns dokumenterad. Eftersom kartläggning av omfattning och konsekvenser saknas bygger detta på studier av kända fall utan hänsyn tagen till de stora mörkertalen. Mycket pekar på att andelen personer med tidiga trauman inom gruppen långtidssjukskrivna är överrepresenterade.

Det finns således mycket att vinna på att öka vår förmåga att förebygga, upptäcka och hjälpa utsatta barn, både för individ och för samhälle. Varför

Fel! Okänt namn på

lyckas vi inte bättre? Anledningen till vår oförmåga att hjälpa utsatta barn beror bland annat på kunskapsbrist kring barn som utsätts för brott. Det finns även organisatoriska brister då våra befintliga system inte är anpassade för de multiprofessionella samordnade helhetsinsatser som barn utsatta för sexuella övergrepp och andra brott ofta är i behov av. Till sist har vi en resursbrist där den specialiserade verksamhet som trots allt bedrivs är kraftigt underdimensionerad.

Det behövs ökade resurser i kombination med en ny organisation med ett nationellt helhetsansvar för sexuella övergrepp och andra brott mot barn. Inom ramen för en sådan samordnande organisation skulle det kunna bedrivas ett tvärvetenskapligt rationellt utvecklingsarbete och här skulle man kunna samordna och sprida befintlig kunskap. Möjligheten att skapa ett nationellt centrum för barnfrid bör ses över.

Stockholm den 4 oktober 2011

Carina Ohlsson (S)

Carina Adolfsson Elgestam (S)

Eva-Lena Jansson (S)

Monica Green (S)

Carina Hägg (S)

Hillevi Larsson (S)

Åsa Lindestam (S)